Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 93/53/EEG
av den 24 juni 1993
om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar

(EGT L 175, 19.7.1993, s. 23)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV 93/53/EEG

av den 24 juni 1993

om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Fisk är förtecknad i bilaga 2 till fördraget. Försäljning av fisk utgör en viktig inkomstkälla inom vattenbrukssektorn.

Det är nödvändigt att på gemenskapsnivå besluta om vilka åtgärder som skall vidtas om sjukdom bryter ut för att säkerställa en rationell utveckling av vattenbrukssektorn och bidra till att skydda djurhälsan inom gemenskapen.

Vilka sjukdomar som berörs framgår av förteckningarna i bilaga A till rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk ([4]).

Ett utbrott av dessa sjukdomar kan snabbt anta epizootiska proportioner och orsaka dödlighet och störningar i sådan omfattning att vattenbrukets lönsamhet kraftigt minskar.

Åtgärder måste vidtas så snart det finns misstanke om en sådan sjukdom så att snabba och effektiva ingripanden kan ske så snart det bekräftats att sjukdomen brutit ut.

Åtgärderna måste syfta till att förhindra spridning av sjukdomen, särskilt genom att man noga kontrollerar transport av fisk och andra produkter som kan sprida smittan.

Förebyggandet av sjukdomar inom gemenskapen måste utgå från regeln att vaccinering normalt inte sker.

En grundlig epizootiologisk undersökning krävs för att förhindra spridning av sjukdomarna. Medlemsstaterna bör inrätta särskilda enheter för detta.

För att säkerställa ett effektivt kontrollsystem måste diagnosticeringen av sjukdomarna harmoniseras och utföras under överinseende av ansvariga laboratorier vilkas arbete kan samordnas av ett referenslaboratorium som utses av gemenskapen.

För att säkerställa att detta direktiv genomförs på ett enhetligt sätt bör ett inspektionsförfarande inom gemenskapen införas.

Gemensamma åtgärder för bekämpning av sjukdomarna utgör en grundförutsättning för att en enhetlig standard för djurens hälsa skall kunna upprätthållas.

Rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ([5]), särskilt artikel 5 i detta, är tillämpligt om en av de sjukdomar som är upptagna i bilaga A till direktiv 91/67/EEG bryter ut.

([1]) EGT nr C 172, 8.7.1992, s. 16.
([2]) EGT nr C 150, 31.5.1993.
([3]) EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 14.
([4]) EGT nr L 46, 19.2.1991, s. 1.
([5]) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom beslut 92/438/EEG (EGT nr L 243, 25.8.1992, s. 27).

▼B

Kommissionen bör få i uppdrag att besluta om de åtgärder som behövs för att genomföra detta direktiv. Därvid bör ett sådant förfarande införas som kan leda till ett nära och effektivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna inom Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

I detta direktiv fastställs gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av de sjukdomar hos fisk som anges i förteckning I och II i bilaga A till direktiv 91/67/EEG.

Artikel 2

Definitionerna i artikel 2 i direktiv 91/67/EEG skall i tillämpliga delar gälla också i detta direktiv.

Därutöver skall följande definitioner gälla:

1. *sjukdomar enligt förteckning I*: de fisksjukdomar som anges i förteckning I i bilaga A till direktiv 91/67/EEG.
2. *sjukdomar enligt förteckning II*: de fisksjukdomar som anges i förteckning II i bilaga A till direktiv 91/67/EEG.
3. *fisk misstänkt för smitta*: fisk som uppvisar sådana kliniska sjukdomssymtom eller postmortala organskador eller misstänkta reaktioner på laboratorietester att det ger upphov till en grundad misstanke om att det är fråga om sjukdom enligt förteckning I eller II.
4. *smittad fisk*: fisk hos vilken förekomsten av sjukdom enligt förteckning I eller II officiellt bekräftats i en laboratorieundersökning eller i fråga om ISA i en klinisk undersökning och obduktion.
5. *anläggning misstänkt för smitta*: vattenbruksanläggning där det finns fisk misstänkt för smitta.
6. *smittad anläggning*: vattenbruksanläggning där det finns smittad fisk, även anläggning som tömts men ännu inte desinficerats.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall se till att alla vattenbruksanläggningar som odlar eller håller fisk som är mottaglig för sjukdomarna i förteckning I eller II

1. är registrerade av det officiella organet och att denna registrering fortlöpande uppdateras,
2. för ett register över
   a) levande fisk, ägg och könsceller som förs till anläggningen med fullständig information om deras leverans, antal eller vikt, storlek, ursprung och leverantör,
   b) levande fisk, ägg och könsceller som lämnar anläggningen med fullständig information om deras avlämnande, antal eller vikt, storlek och bestämmelseort,
   c) det dödlighetstal som konstaterats.

   Detta register som skall vara tillgängligt för granskning av det officiella organet närhelst det så begär skall regelbundet uppdateras och bevaras under fyra år.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall föreskriva skyldighet att omedelbart anmäla till det officiella organet varje misstanke om att någon av de i förteckning I eller II angivna sjukdomarna brutit ut.

▼B

KAPITEL II

Åtgärder för bekämpning av sjukdomar enligt förteckning I

Artikel 5

1. Om fisk i en anläggning misstänks vara smittad av en sjukdom enligt förteckning I skall medlemsstaterna se till att det officiella organet omedelbart företar en officiell utredning, vari skall ingå en klinisk undersökning, för att få förekomsten av sjukdomen bekräftad eller dementerad. I synnerhet måste de prover som behövs för laboratorieundersökning tas.

2. Så snart misstanken om sjukdomen anmälts skall det officiella organet sätta anläggningen under offentlig tillsyn och i synnerhet föreskriva följande:

a) Det skall göras en officiell inventering som för varje fiskart och fiskkategori anger antalet fiskar som är döda, smittade eller misstänkta för infektion eller smitta. Inventeringen måste hållas aktuell av ägaren eller den som handhar skötseln så att den, så länge misstanke om smitta kvarstår, omfattar ökningar av populationen eller nya dödlighetstal. Uppgifter från denna inventering måste lämnas på begäran och får kontrolleras vid varje inspektion.

b) Levande eller död fisk, ägg eller könsceller får inte föras till eller från anläggningen utan tillstånd av det officiella organet.

c) Död fisk eller avfall från sådan skall föras bort under kontroll av det officiella organet.

d) Foder, redskap, föremål eller andra ämnen såsom avfall som kan överföra sjukdomen får, om det är nödvändigt, föras till eller från anläggningen efter tillstånd från det officiella organet som skall ange de krav som skall gälla för att förhindra spridning av patogenet.

e) Personer får inte beträda eller lämna anläggningen utan tillstånd från det officiella organet.

f) Fordon får inte föras till eller från anläggningen utan tillstånd från det officiella organet som skall ange de krav som skall gälla för att förhindra spridning av patogenet.

g) Lämpliga desinfektionsmedel skall användas vid anläggningens in- och utgångar.

h) En epizootiologisk undersökning skall utföras i enlighet med artikel 8.1.

i) Alla anläggningar som är belägna inom samma vattenupptagningsområde eller kustområde skall ställas under offentlig kontroll, och fisk, ägg eller könsceller får inte lämna anläggningarna utan tillstånd från det officiella organet. Om vattenupptagningsområdena eller kustområdena är vidsträckta får det officiella organet besluta att denna åtgärd skall gälla ett mindre område i närheten av den anläggning som är misstänkt för smitta, om det anser att detta område ger optimala garantier för att spridning av sjukdomen förhindras.

   Vid behov skall de officiella organen i angränsande medlemsstater eller tredje land informeras om det misstänkta fallet. I så fall skall de officiella organen i de berörda medlemsstaterna vidta lämpliga mått och steg för att tillämpa de åtgärder som anges i denna artikel.

   Särskilda åtgärder får om det är nödvändigt vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 19.

3. Innan de officiella åtgärder som anges i punkt 2 genomförts skall ägaren eller den som sköter den fisk som misstänks vara angripen av sjukdom vidta alla de åtgärder som krävs för att säkerställa att bestämmelserna i punkt 2 följs, med undantag för punkt 2 h och 2 i.

4. Åtgärderna enligt punkt 2 får inte upphöra förrän misstanken om sjukdom officiellt undanröjts.

▼B

Artikel 6

Så snart det officiellt konstaterats att en sjukdom enligt förteckning I brutit ut skall medlemsstaterna se till att det officiella organet, utöver åtgärderna enligt artikel 5.2, föreskriver följande:

a) I en smittad anläggning skall nedanstående åtgärder vidtas:

— All fisk skall omedelbart avlägsnas.

— Vid anläggningar i inlandet skall alla dammar tömmas för att rengöras och desinficeras.

— Alla ägg och könsceller, död fisk och fisk som uppvisar kliniska sjukdomssymtom skall betraktas som högriskmaterial och destrueras under kontroll av det officiella organet i enlighet med direktiv 90/667/EEG ([1]).

— All levande fisk skall antingen avlivas och destrueras under kontroll av det officiella organet i enlighet med direktiv 90/667/EEG, eller i fråga om fisk som nått försäljningsstorlek och inte uppvisar några kliniska sjukdomssymtom, avlivas under kontroll av det officiella organet för att avsättas eller beredas för mänsklig konsumtion.

I det senare fallet skall det officiella organet se till att fisken omedelbart avlivas och rensas, att dessa åtgärder genomförs på ett sådant sätt att spridning av patogenerna förhindras, att fiskavfallet betraktas som högriskmaterial och behandlas på ett sådant sätt att patogenerna förstörs i enlighet med direktiv 90/667/EEG och att det använda vattnet behandlas på ett sådant sätt att de eventuella patogener som förekommer i det inaktiveras.

— Efter det att fisken, äggen och könscellerna avlägsnats måste dammar, utrustning och annat material som kan ha blivit nersmittat rengöras och desinficeras så snart som möjligt i enlighet med de instruktioner som fastställs av det officiella organet så att alla risker för att sjukdomsagensen sprids eller överlever elimineras. Förfarandet vid rengöring och desinficering av en infekterad anläggning skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 19.

— Allt material enligt artikel 5.2 d som kan vara smittat måste förstöras eller behandlas på ett sådant sätt att eventuellt förekommande patogener med säkerhet förstörs.

— En epizootiologisk undersökning skall utföras i enlighet med artikel 8.1 och bestämmelserna i artikel 8.4 skall tillämpas. I denna undersökning skall provtagning för laboratorieundersökning ingå.

b) Alla anläggningar som är belägna inom vattenupptagningsområdet eller kustområdet där den smittade anläggningen ligger skall genomgå hälsokontroller. Om det vid dessa kontroller framkommer positiva fall skall de åtgärder som anges i a i detta stycke vidtas.

c) För att sätta in ett nytt bestånd i anläggningen krävs tillstånd av det officiella organet efter kontroll av att rengöringen och desinficeringen skett på ett tillfredsställande sätt och efter en tid som bedömts tillräcklig av det officiella organet för att säkerställa att patogenet och andra eventuella infektioner inom vattenupptagningsområdet utrotats.

d) Om de åtgärder som anges i artikel 5.2 a, b, c och d kräver medverkan av de officiella organen i andra medlemsstater, skall de officiella organen i de berörda medlemsstaterna samarbeta för att säkerställa att bestämmelserna i denna artikel följs.

Lämpliga ytterligare bestämmelser om åtgärder skall vid behov antas i enlighet med förfarandet i artikel 19.

([1]) Rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av veterinära bestämmelser för kvittblivning och bearbetning av animaliskt avfall och för att släppa ut detta på marknaden samt förebyggande av patogener i foder av animaliskt ursprung och om ändring av direktiv 90/425/EEG (EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51). Direktivet ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT nr L 62, 15.3.1992, s. 49).

▼B

Artikel 7

Om fisk i vilt tillstånd som inte tillhör en anläggning eller fisk i sjöar, dammar eller andra inrättningar som är avsedda för nöjesfiske eller för att hålla akvariefisk är smittade eller misstänks vara smittade, skall medlemsstaterna se till att lämpliga åtgärder vidtas. Medlemsstaterna skall i Ständiga veterinärkommittén informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de åtgärder som de vidtagit.

Artikel 8

1. Den epizootiologiska undersökningen skall behandla

— den tid under vilken sjukdomen kan ha förekommit på anläggningen innan den anmäldes eller det fanns misstanke om den,

— den möjliga källan till sjukdomen i anläggningen och identifieringen av andra anläggningar där det finns ägg, könsceller och fisk av mottagliga arter som kan ha smittats,

— de sätt på vilka fisk, ägg eller könsceller, fordon eller material och personer kan ha överfört smittämnet till eller från anläggningarna i fråga,

— den eventuella förekomsten av sjukdomsbärare och deras utbredning.

2. Om det framgår av den epizootiologiska undersökningen att sjukdomen kan ha förts in från ett annat vattenupptagningsområde eller ett annat kustområde eller förts över till ett annat vattenupptagningsområde eller ett annat kustområde till följd av kontakt med fisk, ägg eller könsceller, djur, fordon eller personer eller på något annat sätt, skall de anläggningar som tillhör sådana vattenupptagningsområden eller kustområden anses misstänkta och de åtgärder som anges i artikel 5 skall vidtas. Om förekomsten av sjukdomen bekräftas skall de åtgärder som anges i artikel 6 vidtas.

3. Om den epizootiologiska undersökningen visar att medverkan av de officiella organen i andra medlemsstater krävs, skall de officiella organen i de berörda medlemsstaterna vidta alla de åtgärder som behövs för att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv följs.

4. En krisgrupp skall inrättas för att samordna alla de åtgärder som krävs för att utrota sjukdomen så snabbt som möjligt och för att genomföra den epizootiologiska undersökningen.

Allmänna bestämmelser för de nationella krisgrupperna och gemenskapens krisgrupper skall på förslag av kommissionen fastställas av rådet med kvalificerad majoritet.

5. Rådet skall med kvalificerad majoritet och på ett förslag av kommissionen som utarbetats på grundval av yttrandet från Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén för att särskilt beakta den vetenskapliga och tekniska utvecklingen besluta om att se över bestämmelserna i denna artikel före den 31 december 1996.

KAPITEL III

Åtgärder för bekämpning av sjukdomar enligt förteckning II

Artikel 9

1. Om det finns misstanke om eller belägg för en sjukdom enligt förteckning II inom en godkänd zon eller i en godkänd anläggning inom en icke godkänd zon skall en epizootiologisk undersökning utföras i enlighet med artikel 8. Medlemsstater som önskar återfå sin status i enlighet med direktiv 91/67/EEG måste följa bestämmelserna i bilaga B och C till det direktivet.

2. Om den epizootiologiska undersökningen visar att sjukdomen kan ha förts in från en godkänd zon eller en annan godkänd anläggning eller kan ha överförts till en annan godkänd anläggning genom fisk, ägg eller könsceller, fordon eller personer eller på något annat sätt, skall dessa zoner eller anläggningar anses misstänkta och lämpliga åtgärder vidtas.

▼B

3. Det officiella organet får dock ge tillstånd till att fisk som skall avlivas utfodras tills den nått försäljningsstorlek.

Artikel 10

1. Om det i en icke godkänd anläggning belägen inom en icke godkänd zon finns fisk som misstänks vara smittad med en sjukdom enligt förteckning II, skall medlemsstaterna se till att det officiella organet

a) omedelbart genomför en officiell undersökning för att bekräfta eller dementera förekomsten av sjukdomen, vid behov genom att ta prover för undersökning i ett godkänt laboratorium,

b) genomför eller låter genomföra en officiell inventering, som regelbundet skall uppdateras, av de smittade anläggningarna,

c) ställer de smittade anläggningarna under offentlig kontroll för att, med undantag från bestämmelserna i artikel 3.1 c i direktiv 91/67/EEG, säkerställa att flyttning från de smittade anläggningarna medges endast av levande fisk eller ägg eller könsceller avsedda antingen för andra anläggningar som är smittade med samma sjukdom eller för avlivning för mänsklig konsumtion.

2. Medlemsstaterna kan för en bestämd period och under kontroll av det officiella organet införa ett frivilligt eller obligatoriskt program för utrotande av sjukdomar enligt förteckning II i icke godkända anläggningar eller inom icke godkända zoner. Under denna tid skall det vara förbjudet att föra in levande fisk, ägg eller könsceller från smittade anläggningar eller anläggningar där hälsotillståndet är okänt till en zon eller en anläggning som omfattas av programmet.

Dessa program skall utgå från allmänna kriterier som skall fastställas före det datum som anges i artikel 20 i enlighet med förfarandet i artikel 19 och överlämnas till kommissionen för granskning, godkännande och vid behov ändring i enlighet med samma förfarande.

Efter den period som anges i första stycket skall de medlemsstater som tillgripit detta förfarande i Ständiga veterinärkommittén informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om vilka resultat som uppnåtts.

3. Kommissionen skall senast den 31 december 1996 överlämna en rapport till rådet som utarbetats efter yttrande från Vetenskapliga kommittén för veterinärmedicinska frågor och på grundval av vunna erfarenheter och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen; till rapporten skall fogas eventuella förslag till en översyn av bestämmelserna i denna artikel, särskilt vad gäller utsläppandet på marknaden av smittad levande fisk och dess ägg eller könsceller vilka är avsedda för odling eller utfodring och vad gäller genomförandet av en epizootiologisk undersökning inom icke godkända zoner där det finns misstanke om sjukdom i en icke godkänd anläggning. Rådet skall med kvalificerad majoritet fatta beslut om de förslag som utarbetats mot bakgrund av rapportens slutsatser.

4. Tillämpningsföreskrifter till punkt 1 och 2 skall vid behov antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 19.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 11

1. Provtagning och laboratorieundersökning för att påvisa förekomsten av sjukdomar enligt förteckning I och II skall utföras enligt de metoder som fastställts i enlighet med artikel 15 i direktiv 91/67/EEG.

2. Undersökningar för att påvisa förekomsten av sjukdom eller patogener skall utföras av ett laboratorium som godkänts av det officiella organet. Vid dessa laboratorieundersökningar skall, vid behov och särskilt vid det första utbrottet av sjukdomen, det aktuella patogenets art, underart eller variant bestämmas, vilket måste bekräftas av det

▼B

nationella referenslaboratoriet och kan bekräftas om så behövs av gemenskapens referenslaboratorium enligt artikel 13.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall se till att det utses ett nationellt referenslaboratorium i varje medlemsstat med resurser och sakkunnig personal som vid alla tidpunkter och särskilt när sjukdomen i fråga första gången bryter ut kan bestämma patogenets art, underart eller variant och bekräfta resultat från regionala diagnoslaboratorier.

2. De nationella laboratorier som utsetts för sjukdomarna i fråga skall ansvara för samordningen av normer och metoder för diagnos och för användningen av reagenser.

3. De nationella laboratorier som utsetts för sjukdomarna i fråga skall vidare ansvara för samordningen av de normer och metoder för diagnos som fastställts av vart och ett av de laboratorier som ställer diagnos för sjukdomen i fråga i medlemsstaten. Därvid gäller att de

a) kan förse de laboratorier som är godkända av medlemsstaten med diagnosreagenser,

b) skall kontrollera kvaliteten på alla diagnosreagenser som används i medlemsstaten,

c) regelbundet skall företa jämförande undersökningar,

d) skall bevara isolat av patogena mikroorganismer från fall som bekräftats i medlemsstaten,

e) skall bekräfta de positiva resultat som de av medlemsstaterna godkända diagnoslaboratorierna kommit fram till.

4. De medlemsstater som inte har ett nationellt laboratorium med kompetens vad gäller den aktuella sjukdomen kan dock, trots vad som sägs i punkt 1, använda ett nationellt laboratorium med denna kompetens i en annan medlemsstat.

5. Förteckningen över nationella referenslaboratorier för fisksjukdomar finns i bilaga A.

6. De nationella laboratorier som utsetts för sjukdomarna i fråga skall samarbeta med det referenslaboratorium för gemenskapen som avses i artikel 13.

7. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 19.

Artikel 13

1. Gemenskapens referenslaboratorium för fisksjukdomar står upptaget i bilaga B.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av beslut 90/424/EEG, särskilt artikel 28 i det beslutet, skall det i punkt 1 i denna artikel angivna laboratoriet ha de befogenheter och uppgifter som fastställs i bilaga C.

Artikel 14

1. Det är förbjudet att vaccinera mot sjukdomar enligt förteckning II inom godkända zoner eller i godkända anläggningar belägna inom icke godkända zoner och inom zoner eller i anläggningar för vilka godkännandeförfarandet redan inletts enligt direktiv 91/67/EEG samt mot sjukdomar enligt förteckning I.

2. Rådet skall senast den 30 juni 1996 på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om en översyn av bestämmelserna i denna artikel, särskilt vad gäller fastställandet av särskilda villkor för användningen av vacciner och på grundval av utvecklingen inom vetenskaplig och teknisk forskning om vaccinering.

▼B

Artikel 15

1. Varje medlemsstat skall utarbeta en beredskapsplan som beskriver hur den kommer att genomföra åtgärderna enligt detta direktiv, om en sjukdom enligt förteckning I skulle bryta ut.

I denna plan måste man ta upp frågan om tillgången till lokaler, utrustning, personal och allt annat som krävs för att snabbt och effektivt stoppa den sjukdom som bryter ut.

2. De allmänna kriterierna för utarbetande av dessa planer anges i bilaga D.

Medlemsstaterna får dock begränsa tillämpningen till sådana kriterier som är specifika för sjukdomarna i fråga, om de allmänna kriterierna redan har antagits i samband med överlämnandet av planer rörande åtgärder för bekämpning av en annan sjukdom.

Kommissionen får i enlighet med förfarandet enligt artikel 19 ändra och göra tillägg till dessa kriterier med hänsyn till sjukdomens speciella karaktär.

3. De planer som utarbetas i enlighet med kriterierna i bilaga C skall överlämnas till kommissionen senast sex månader efter det att detta direktiv trätt i kraft.

4. Kommissionen skall gå igenom planerna för att avgöra om de är ändamålsenliga och föreslå den berörda medlemsstaten de ändringar som krävs, särskilt för att se till att planerna är förenliga med de övriga medlemsstaternas planer.

Kommissionen skall godkänna planerna med eventuella ändringar enligt förfarandet i artikel 19.

Planerna kan senare ändras eller kompletteras enligt samma förfarande och med hänsyn till hur situationen utvecklas.

Artikel 16

Experter från kommissionen får i samarbete med de behöriga myndigheterna och i den utsträckning som krävs för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv göra kontroller på platsen. De kan därvid genom att inspektera ett representativt urval av anläggningar kontrollera om de ansvariga myndigheterna övervakar att dessa anläggningar uppfyller kraven i detta direktiv. Kommissionen skall informera medlemsstaterna om resultatet av kontrollerna.

Den medlemsstat på vars territorium en kontroll genomförs skall på allt sätt bistå experterna i deras arbete.

Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 19.

Artikel 17

Villkoren för gemenskapens ekonomiska bidrag till åtgärder i samband med tillämpningen av detta direktiv fastställs i beslut 90/424/EEG.

Artikel 18

Rådet skall på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet vid behov besluta om ändring av bilagorna B, C och D, varvid särskild hänsyn skall tas till utvecklingen inom forskningen och diagnostiken.

Bilaga A får vid behov ändras i enlighet med förfarandet i artikel 19.

Artikel 19

1. När förfarandet enligt denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Ständiga veterinärkommittén.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den

▼B

skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster i kommittén skall vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 juli 1994. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall medlemsstaterna själva utfärda.

2. Efter den tidpunkt som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inom sina egna territorier och inom ramen för de allmänna bestämmelserna i fördraget bibehålla eller införa strängare bestämmelser än de som anges i detta direktiv. De skall i så fall underrätta kommissionen om detta.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA A

NATIONELLA REFERENSLABORATORIER FÖR FISKSJUKDOMAR

Belgien:	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg, 99 1180 Bruxelles.
Danmark:	Statens Veterinære Serumlaboratorium Landbrugsministeriet Hangøvej 2 8200 Aarhus N.
Frankrike:	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires 22., rue Pierre Curier BP 67 F-94703 Maisons-Alfort CEDEX.
Grekland:	Εργαστήριο Ιχθυοπαθολογίας και Βιοπαθολογίας Υδρόβιων Οργανισμών Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθηνών Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παραστικών Νοσημάτων Νεαπόλεως 25, Αγία Παρασκευή Αττικής 153 10 Αθήνα
Irland:	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock Dublin 15.
Italien:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Sezione Diagnostica di Basaldella di Campoformido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia 92 33030 Basaldella di Campoformido (Udine).
Luxemburg:	Institut national de recherches vétérinaires Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles.
Nederländerna:	Centraal Diergeneeskundig Instituut Hoofdgebouw Edelhertweg 15 8219 PH LelystadPostbus 65 8200 AB Lelystad.
	Centraal Diergeneeskundig Instituut Vestiging Virologie Houtribweg 39 8221 RA LelystadPostbus 365 8200 AJ Lelystad.

▼A1

Österrike:	Institut für Fischkunde, Veterinärmedizinische Universität, Wien

▼B

Portugal:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benefica 701 1500 Lisboa.

▼A1

Finland:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Sverige:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

▼B

Spanien:	Laboratorio de Sanidad y Produccíon Animal de Algete Madrid.
Storbritannien:	Fish Disease Laboratory 14 Albany Road Granby Industrial Site Weymouth Dorset DT4 9TU.
	The Marine Laboratory PO Box 101 Victoria Road Aberdeen AB9 8DB.
Tyskland:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-O-2201 Insel Riems.

▼B

BILAGA B

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR FISKSJUKDOMAR

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangøvej 2
8200 Aarhus N
Danmark.

▼B

BILAGA C

BEFOGENHETER OCH UPPGIFTER FÖR GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR FISKSJUKDOMAR

Gemenskapens referenslaboratorium för sjukdomar enligt förteckning I och II skall ha följande befogenheter och uppgifter:

1. Det skall i samråd med kommissionen samordna de metoder som används i medlemsstaterna för diagnos av de berörda sjukdomarna, särskilt genom att
   a) bestämma, lagra och leverera stammar av sjukdomens patogen för serologisk provtagning och framställning av antiserum,
   b) förse de nationella referenslaboratorierna med standardserum och andra referensreagenser för att standardisera de prover och reagenser som används i de enskilda medlemsstaterna,
   c) bygga upp och bevara en samling stammar och isolat av det relevanta patogenet,
   d) med jämna mellanrum anordna jämförande undersökningar på gemenskapsnivå av förfarandet vid diagnosticering,
   e) samla in och sammanställa uppgifter och information om de diagnosmetoder som används och om resultaten av de prover som utförts inom gemenskapen,
   f) karakterisera isolat av sjukdomens patogen med hjälp av de mest avancerade och ändamålsenliga metoderna för att nå bättre kunskap om sjukdomens epizootiologi,
   g) hålla sig à jour med utvecklingen i världen i fråga om övervakning, epizootiologi och förebyggande av sjukdomen,
   h) besitta sakkunskap i fråga om sjukdomens patogen och eventuellt andra patogener för att snabbt kunna ställa en differentialdiagnos,
   i) bygga upp ingående kunskaper om framställning och användning av de immunologiska veterinärläkemedel som används för att utrota och bekämpa sjukdomen.
2. Det skall aktivt bidra till att sjukdom som bryter ut i medlemsstaterna identifieras, genom att ta emot isolat av smittämnet för bekräftelse av diagnosen samt för karakterisering och epizootiologiska undersökningar.
3. Det skall stödja utbildning och vidareutbildning av experter på laboratoriediagnostik för att uppnå en harmonisering av diagnosmetoderna i hela gemenskapen.
4. Det skall samarbeta om metoder för diagnos av sjukdomar enligt förteckning I med kompetenta laboratorier i tredje land där dessa sjukdomar är utbredda.

▼B

BILAGA D

MINIMIKRITERIER FÖR BEREDSKAPSPLANER

Beredskapsplaner skall uppfylla minst följande kriterier:

1. En nationell krisgrupp skall inrättas för samordning av alla åtgärder för sjukdomsbekämpning i den berörda medlemsstaten.
2. En förteckning skall upprättas över de lokala krisgrupper för sjukdomsbekämpning som har adekvata lokaler och utrustning för samordning av åtgärderna på lokal nivå.
3. Detaljerad information skall lämnas om vilken personal som är engagerad i åtgärderna, om dess kvalifikationer och ansvar.
4. Varje lokal krisgrupp måste snabbt kunna få kontakt med de personer eller organisationer som direkt eller indirekt berörs av att en sjukdom bryter ut.
5. Det skall finnas tillgång till utrustning och material så att åtgärderna för bekämpande av sjukdomen kan vidtas på rätt sätt.
6. Det skall finnas detaljerade instruktioner om vilka åtgärder som skall vidtas vid misstanke om eller bekräftad misstanke om infektion eller smitta.
7. Utbildningsprogram skall utarbetas för att bibehålla och utveckla kompetensen i det praktiska och administrativa arbetet.
8. Diagnoslaboratorier måste vid behov ha utrustning för obduktioner och nödvändig kapacitet för serologi, histologi osv, och måste hålla uppe förmågan att ställa en snabbdiagnos (åtgärder måste därvid vidtas för att snabbt kunna transportera prover).
9. Bestämmelser skall antas för att säkerställa att det finns rättsligt underlag för att genomföra beredskapsplanerna.